

Bài Viết Của Các Em Lớp Đàm Thoại

Yêu Thích Viết Truyện

Đặng Leslie

Con rất thích viết truyện, con muốn dành nhiều thời gian rảnh chỉ để viết truyện. Khi con tập trung để viết, con quên thời gian và những gì đang xảy ra xung quanh con. Con đã yêu thích viết truyện khoảng ba năm. Con đã từng viết những câu truyện về bạn bè trong thế giới khác. Con có rất nhiều ý tưởng vì thế con yêu thích viết truyện.

Từ ngày đầu tiên, con đã tốn rất nhiều thời gian cho sở thích viết truyện của con. Bất cứ khi nào con cảm thấy buồn ở nhà, trên xe hơi, bất cứ nơi nào, con đã dùng điện thoại và bắt đầu viết về những câu chuyện.

Đó là thời gian tuyệt vời nhất để viết, nó thay thế cho những khi con buồn chán.

Viết truyện là một đam mê, giải trí và hạnh phúc của con. Bên cạnh đó, viết truyện có thể giúp con tăng thêm khả năng viết, và sẽ giúp con trong tương lai.

Cuối cùng, con muốn chia sẻ, viết truyện là những đam mê và thời gian hạnh phúc nhất của con với bạn bè. Con thích viết truyện vì nó điền vào những thời gian trống, con muốn cho những cảm xúc của con vào trong những câu chuyện, và giúp con tăng thêm kỹ xảo về viết văn.

Mẹ Em Đi Tìm Tự Do

Vũ Kaitlin

Khi mẹ em mới 10 tuổi, mẹ em đi vượt biên qua nước Mỹ. Ông ngoại em đã qua Mỹ năm 1975 và đã có công ăn việc làm nên bà ngoại em quyết định gửi mẹ em qua Mỹ để sống với ông ngoại em. Vì bà ngoại em không có đủ tiền để đi qua Mỹ với ba người con, bà ngoại em chỉ gửi mẹ em đi chung với người hàng xóm. Khi mẹ em và người hàng xóm bắt đầu đi tìm tự do, họ phải qua một tỉnh khác. Sau khi ở thành phố đó ba ngày, họ trốn đi ra đồng lúa vào giữa đêm. Họ đi qua đồng lúa để tới tàu đánh cá. Ở trên tàu, mẹ em ở tầng dưới và bị say sóng cả đêm. Mẹ em ngủ và nôn mửa cả ngày và đêm. Sau khi sóng biển yên lặng lại, mẹ em lên tầng trên của tàu để thở vào không khí mát mẻ. Mẹ em đã nghe được chủ tàu và thủy thủ thì thầm về kế hoạch di cư. Mẹ em im lặng ngắm nhìn các con cá chim nhảy múa trên mặt nước. Với mùi hơi của nước biển tràn ngập cảm giác, mẹ em nhìn lên mặt trăng rằm và ước mơ về đời sống mới trên đất Mỹ.

Ngày thứ hai, tàu Mỹ chạy ngang qua và thấy các thủy thủ vẫn còn khỏe mạnh nên họ không cứu giúp. Ngày thứ ba, có tàu Tây Đức đi ngang và cứu thoát cả tàu. Vì tàu Tây Đức đang trên đường chở hàng hóa nên họ phải mang các người tị nạn đi theo cho tới khi họ làm xong việc. Mẹ em phải ở trên tàu hơn một tháng.

Khi ở trên tàu, mẹ em không có cách liên lạc để báo tin cho bà ngoại biết là tàu của mẹ đã được cứu thoát. Trong thời gian đó bà ngoại em rất là lo lắng và nghĩ là tàu đã bị thất lạc. Một tháng sau, tàu Tây Đức chở hết mọi người đến đảo Phi. Mẹ phải ở trên đảo Phi ba tháng để đợi giấy tờ được đoàn tụ với ông ngoại em ở bên

Mỹ. Một năm sau đó, ông ngoại em đã bảo lãnh bà ngoại và hai di em qua Mỹ. Cuối cùng gia đình mẹ em đã được đoàn tụ.

Sở Thích của Con

Nguyễn Jennifer

Sở thích của con là chơi nhạc. Con chơi nhiều nhạc cụ, như piano, sáo, double bass, trống, ukulele, và kazoo. Hai lớp tự chọn của con học là ban nhạc Orchestra và Band. Nhạc cụ con học đầu tiên là piano. Nhưng nhạc cụ chính của con là ukulele.

Khi con học lớp Bốn con chơi đàn violin. Trong lớp Năm, con quyết định học thổi sáo và đã học nó đến lớp Bảy. Và trong lớp Tám, con học cả hai đánh trống và thổi sáo trong lớp Band. Trong lớp Tám Orchestra, con không muốn học violin trở lại vì nhiều người khác đã chơi nhạc cụ đó. Nên con chọn chơi double bass.

Trong tương lai, con dự định trở thành nhạc sĩ vì con rất vui khi con chơi nhạc và con rất thích trình diễn để giải trí cho người khác.

Cuộc Đời Của Em

Võ Veronica

Mọi người trên trái đất này có chuyện về cuộc đời của mình. Nhiều người có những câu chuyện buồn trong cuộc sống, nhiều người có những câu chuyện hạnh phúc trong cuộc sống.

Năm nay em mới 16 tuổi và cuộc sống của em rất may mắn. Có những lúc em cũng đã trải qua những khó khăn trong cuộc sống. Nhờ có sự yêu thương và chăm sóc của gia đình em mới có được ngày hôm nay.

Em là một đứa bé sinh ra sớm hơn những em bé bình thường. Chính vì vậy mà khi mẹ sinh em ra em rất bé và nhẹ ký hơn những đứa bé khác. Nhiều bác sĩ nghĩ là em không thể sống lâu được, và điều này làm gia đình của em rất lo lắng. May mắn thay, nhờ sự chăm sóc của ba mẹ mà em trở nên khỏe mạnh và sau đó lớn lên trở thành một đứa trẻ bình thường.

Khi còn bé, em phải di chuyển chỗ ở nhiều lần. Từ Texas sang California. Sau khi sang California em phải dời chỗ ở thêm 3 lần. Thay đổi chỗ ở thường xuyên như vậy làm cho em rất khó khăn thích nghi với cuộc sống mới. Vì em phải thay đổi trường học, tiếp nhận những người bạn mới. Tuy nhiên, bây giờ em rất vui với chỗ ở hiện tại của em. Em quen với trường học và có những người bạn tốt.

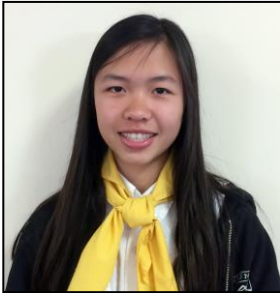
Cuộc sống của em rất may mắn và nó cũng rất bận rộn. Em thường bận với trường học và các hoạt động khác, em cũng dành thời gian với bạn bè và gia đình của em. Ví dụ, mùa hè năm ngoái em đã đi với gia đình em sang Âu Châu. Gia đình em đi rất nhiều nơi ở Âu Châu. Gia đình em gồm có em, cha mẹ em, em gái nhỏ của em, và em trai của em. Gia đình em rất vui khi đi du lịch với nhau. Em cũng dành thời gian của em đi chơi với bạn bè. Chúng em thường đi xem phim, mua sắm, đi nghe nhạc hoặc ở nhà chơi với nhau.

So với những đứa trẻ khác em hiểu rằng em có nhiều may mắn và em luôn biết ơn đối với tất cả mọi thứ em có. Mỗi ngày, có rất nhiều người sống thiếu sự may mắn. Tuy nhiên, em là một trong những đứa may mắn không phải sống trong sự nghèo đói. Vì điều này, em luôn luôn cảm ơn Chúa cho tất cả những gì em có.

Âm Nhạc

Phạm Alexa

Một trong những điều quan trọng nhất trong cuộc sống của em là âm nhạc. Âm nhạc có khả năng để làm cho mọi người cảm thấy nhiều cảm xúc.

Em chơi dương cầm và đàn viola. Nhưng dương cầm là nhạc cụ em rất thích. Thịnh thoảng em sáng tác bài nhạc của riêng em vì ước mơ của em là trở thành một nhạc sĩ. Mỗi lần em sáng tác ra một bài nhạc khác em cố gắng cải thiện để nó tốt hơn bài nhạc cũ. Nó là một công việc lâu dài đối với em nhưng em thích làm điều đó. Nghe nhạc cũng làm cho em hạnh phúc. Nó cũng là động lực để em sáng tác nhạc hay hơn. Mặc dù có những người khác chơi nhạc hay hơn em nhưng điều đó sẽ không làm em nản lòng, và em vẫn yêu thích làm.

Em là một thành viên của nhóm Drumline của trường trung học El Toro và em học được rất nhiều về âm nhạc ở đó. Nhóm em luyện tập âm nhạc với những người khác để chúng em có thể biểu diễn hay tại các cuộc thi. Em chơi xylophone và em thích nó. Em đã gặp nhiều học sinh khác có cùng đam mê về âm nhạc như em và chúng em đã trở thành những người bạn thân với nhau.

Một trong những điều nhiều người có điểm chung là cùng thích âm nhạc. Âm nhạc cũng là một cách để mọi người kết nối với nhau.

Ba Em Đi Tìm Tự Do

Phan Scott

Ba đi tìm tự do khi Ba được 20 tuổi. Sau khi ông nội đi tù cộng sản, bà nội một mình nuôi 8 người con đi học. Với số tiền ít ỏi có trong tay, bà nội quyết định mua một chiếc ghe bè dài 11 mét và bè ngang 3 mét để chuẩn bị cho Ba và các bác trốn vượt biên ra nước ngoài để đi tìm tự do, bởi vì bạn biết rằng gia đình có liên quan với chế độ Cộng Hoà nên sẽ không thể nào sống yên với chế độ Cộng Sản.

Sau đó, tàu được đăng ký để đi đánh cá ở Vũng Tàu, Ba phải ở trên tàu và mỗi hai tuần mới được về nhà một lần. Sau sáu tháng chuẩn bị đầy đủ xăng dầu, nước uống, đồ dùng và lương thực, tàu đã sẵn sàng ra khơi để vượt biên. Trên tàu có bốn anh em của Ba và 24 người quen biết khác.

Khi tàu bắt đầu ra khơi, Ba mới biết rằng mình đã bị mất một nửa lượng xăng dầu như dự tính, vì những người khiêng dầu thấy tàu vào bãi đã lật đật bỏ lại những thùng dầu để leo lên tàu trước. Tuy biết không đủ xăng dầu, nhưng Ba và các bác vẫn quyết định tiếp tục đi vì không thể nào quay trở lại được.

Tàu ra khơi đi được khoảng ba ngày gặp cơn sóng to đánh dạt vô bờ biển Côn Sơn, may mắn Ba gặp được những người dân đánh cá, họ cho tàu của Ba thêm xăng dầu để chạy.

Đến ngày thứ năm, cơn bão lớn lại tới, người lái tàu sợ hãi muốn quay trở về, vì thế Ba phải đứng ra cầm tay lái để điều khiển con tàu. Kế tiếp tàu của Ba bị cướp. Chúng lấy hết tiền bạc, nữ trang và những đồ quý giá rồi lại thả ra cho tàu chạy tiếp tục.

Sau 10 ngày lênh đênh trên biển, lương thực và xăng dầu đã bắt đầu cạn dần, thì Ba lại phát hiện có một ánh đèn sáng trong đêm tối. Ánh đèn dần dần đến tàu của Ba. Đến trời sáng, thì biết đó là tàu của Hoà Lan đang đi tìm dầu ở biển, họ cho mọi người lên tàu để nghỉ ngơi và ăn uống. Sau đó họ gọi chính phủ Mã Lai để hỏi nếu Mã Lai chịu nhận thêm người tị nạn vượt biển hay không. Chính phủ Mã Lai đồng ý nhận thêm người tị nạn, thế là những người trên tàu của Ba được đưa đến đảo Bi Đông để tị nạn. Sau ba tháng Ba và các bác được bảo lãnh vào Mỹ năm 1981.

Em Mê Ăn Phở

Nguyễn Lộc

Phở là một món ăn được nhiều người ưa thích. Món phở tuy nhìn thấy đơn giản nhưng nó đã đi sâu vào đời sống và văn hóa của người Việt Nam. Được ăn một tô phở nóng trong lúc trời mưa rơi thì thật là tuyệt vời.

Cách làm phở cũng đơn giản như cách trình bày của một tô phở. Một tô phở ngon thì phải có nước phở ngon. Để làm nước phở ngon, người ta hầm xương và đuôi bò. Cộng thêm hồi, quế, hành nướng và gừng nướng. Nước phở được hầm càng lâu thì nước phở sẽ càng ngọt và thơm. Khi hầm xong, người ta sẽ hớt lớp mỡ ở phía trên bỏ đi. Người ta trung bánh phở và bỏ vô tô. Phở thường có thịt bò tái với một đĩa rau húng quế, giá, và chanh bên cạnh. Nhiều thứ gia vị có thể cho thêm vô trong tô phở tùy theo khẩu vị của từng người. Có người ăn phở với tương đen, tương đỏ, chanh, giá, húng quế và ngò gai để tăng thêm mùi thơm ngon. Phở có thể làm bằng nhiều loại thịt như: thịt bò, thịt gà, tái, gân sách, bò viên, và nhiều thứ khác.

Trên nước Mỹ, tiệm phở rất dễ kiếm. Tại khu Little Saigon bạn sẽ thấy tiệm phở ở mọi nơi. Phở là một món ăn bình dân và rất bổ. Đặc biệt của phở là bạn có thể ăn lúc nào cũng được như: ăn sáng, ăn trưa, và ăn tối. Phở là một món ăn thông dụng và là một trong những món ăn mà em rất thích. Em rất mê ăn phở.

Em Thích Vẽ Tranh

Phạm Candyce

Em thích vẽ bởi vì nó là niềm vui của em. Nó cũng làm cho em thoải mái. Vẽ hình đòi hỏi thời gian dài nhưng thường nếu kết quả ra xấu thì em lãng phí tất cả thời gian của em. Nếu kết quả ra tốt là mọi sự cố gắng của em đều đáng giá.

Theo ý kiến của em, vẽ thực sự khó khăn bởi vì em phải chọn đúng màu sắc, số lượng và độ ánh sáng để tạo ra một bức tranh chính xác theo sở thích của em. Em cũng hay vẽ trên các bài tập của em trong những khi nghe thầy cô giáo giảng bài. Em có rất nhiều hình vẽ trong tập của em. Mặc dù thích vẽ và sơn tranh ảnh em không thật sự giỏi về khả năng này. Hầu hết các tác phẩm nghệ thuật của em đều kết thúc trong thùng rác vì em không ưng ý hay vì em nghĩ nó giống như sản phẩm của những đứa bé hai tuổi. Em chỉ giữ lại một vài tranh vẽ mà em thích.

Nói chung, em không giỏi về nghệ thuật nhưng em vẫn thích vẽ và sơn tranh .

Bún Bò Huế

Nguyễn Alex

Ở Việt Nam có nhiều món ăn. Người Việt Nam đi di dân đến đâu đều đem món đồ ăn của họ đến đó. Một món ăn ngon của Việt Nam là bún bò Huế, một món với bún và thịt và được làm bụng no.

Bún bò Huế là món ăn của người Huế miền Trung Việt Nam. Ở những nơi khác món ăn này được gọi là bún bò Huế nhưng ở Huế gọi là bún bò. Bún bò là một món ngon và cay.

Bún bò Huế được làm với bún, xả, thịt, mắm tôm, nước mắm, ớt, nước lọc, mùi vị, hành, bột nêm và hàm xương bò. Dùng nước sôi luộc giò heo, thịt bò bấp khoảng hai tiếng lấy giò heo và thịt bấp ra nhỏ và xào với xả hành gừng, bỏ đồ gia vị vào sau năm phút. Bò bấp xào vô nồi súp nêm nêm cho vừa ăn là xong, sau đó có thể ăn được

Bún bò Huế là món ngon. Nếu bún bò Huế phải chuẩn bị rất lâu, nhưng ngon và bổ. Bạn muốn ăn không?

Nhạc Rock

Nguyễn Cynthia

Con bắt đầu nghe nhạc của Nirvana sau khi những thể hệ nhạc Rock nổi tiếng đã ra đời. Trước thời kỳ 1990, nhạc Rocks đã có nhiều ban nhạc nổi tiếng như Jimi Hendrix, và The Rolling Stones. Nhiều nhạc Rock thời đó biểu tượng cho sự nổi loạn và làm hư thể hệ trẻ. Nhưng đối với con, nhạc Rock là hay nhất.

Khi con nghe nhạc của Cobain thì con thấy thích vì ông rất ích viết nhạc theo mẫu nên điệu nhạc của ông là duy nhất. Ít khi có người sáng tác được những bản nhạc nổi tiếng liên tục với những điệu khúc đơn giản nhưng ông đã làm được. Và sự thành công đó của Cobain chứng tỏ tính chất của những người nổi tiếng sáng tác nhạc. Họ không sợ hãi và chống đối và là những cá tính các trẻ em muốn. Nên con đã học guitar. Với vài video nhạc con có thể trên đường chơi với các ban nhạc như AC/DC và Led Zeppelin ☺☺

Bước đầu tiên trở thành hay nhất là bắt chước những người hay nhất. Con đã nghe nhiều bản nhạc hay qua bao nhiêu ngày và tập đánh guitar trong nhiều giờ. Sau nhiều tháng tập luyện con đã qua trình độ của người bắt đầu của tiệm Guitar Center. Và con cảm thấy thích vì chơi guitar về ngoài thấy hay, và đây là lý do nhiều người chơi guitar. Nhưng chơi guitar cũng là dịp để nhiều người đến với nhau.

Sau nhiều tháng xin ba má con đã được đàn guitar điện (cám ơn ba má). Và bây giờ con có thể sống lại những kỷ niệm trong Trung Học bằng cách tập với ban nhạc trong garage. Trong bữa tập đầu tiên của ban nhạc con, trong khi chờ các bạn đến, con đã viết hai điệu khúc nhạc. Và bạn con đã ngạc nhiên khi biết con viết những điệu khúc đó và đã tập chung với nhau.

Những người nghe nhạc Rock cũng chia ra nhiều hướng khác sau một thời gian, nên con bắt đầu nghe loại nhạc khác, như Jackson 5 và Destiny Child. Con đã học được cái hay của sự hòa hợp âm nhạc. Con thấy có sự tương quan của loại nhạc khác nhau như nhạc Metallica tương tự như nhạc cổ điển (Classical). Thí dụ như nhạc Bach Sonata trong D Minor rất hay khi chơi trên nhạc cụ điện.

Những lục địa Châu Á, Châu Âu, và Châu Phi cũng có nhạc Rock. Nhạc Rock của Châu Á thường được viết với nốt nhạc thứ năm, và Nhạc Rock của Châu Âu thường được viết với nốt nhạc thứ ba. Nhạc Rock của Châu Á không sống động như nhạc Rock ở Mỹ. Nhưng vì con nghe nhạc Việt khi còn nhỏ nên khi nghe nhạc Việt có đúng điệu khúc con cảm thấy nhớ lại những kỷ niệm hồi trước.

Trên đây chỉ là vài ý nghĩ đơn giản của con về nhạc Rock. Và còn rất nhiều để nói.

